

L'anonimat

Llevat dels casos on hi ha en risc la pròpia integritat personal, l'opinió anònima és sempre una feblesa perquè posa en dubte la consistència dels arguments exposats. Si algú no és capaç de posar el seu propi nom al costat de judicis sobre persones o col·lectius identificats o identificables, la base sobre la qual es construeix la possible crítica o acusació queda en entredit. És com si algú ens fa un retret sense ni mirar-nos als ulls. Els seus arguments estaran mancats de força, com si ni tan sols ell se'ls acabés de creure. I, al revés, quan algú és capaç de respondre amb la seva identitat de determinades opinions més o menys incòmodes o controvertides, aquestes prenen molta més solidesa i aquell qui s'ha sentit interpel·lat es veu empès a respondre-hi. Fins aquí res de nou, no és una qüestió de valentia o covardia, que potser també, sinó sobretot de credibilitat i coherència. Si l'acusat té noms i cognoms, l'acusador també els hauria de tenir.

L'opinió anònima en determinades seccions de diaris convencionals o en publicacions més o menys alternatives no és, per tant, la millor manera de defensar posicions o idees però, almenys, hi ha algú que respon per elles, la capçalera editorial en qüestió. Un cas diferent és el dels comentaris anònims publicats en els milers d'espais d'internet (aquí mateix, per exemple) on és permès no identificar-se i dir-hi impunement bestieses de tota mena. En aquest cas, però, l'anonimat té una virtut gens menyspreable: serveix per detectar determinades idees o plantejaments sovint ocults i allunyats d'allò considerat políticament correcte. Comentaris racistes, masclistes, classistes, descarnadament egoistes o directament cruels tenen pocs espais on expressar-se i un d'ells és l'anonimat de determinats fòrums digitals. Normalment no és agradable trobar-los i llegir-los, certament. Tampoc té sentit sobredimensionar-los ni fer-ne extrapolacions excessives, però és bo que sapiguem que existeixen, que no són poques les persones amb actituds mentals properes, per exemple, al feixisme. Així evitem acabar empassant-nos determinades visions massa autocomplaents de nosaltres mateixos i la gent que ens envolta i ens serà més fàcil entendre, per exemple, com és que no coneixem ningú que admeti haver votat determinades propostes polítiques i, malgrat això, aquestes acabin traient milers de vots a la nostra mateixa ciutat. No és gratificant adonar-se de la presència i la força d'aquests punts de vista, però pitjor seria ignorar-los o infravalorar-los. És per això que m'agraden els fòrums digitals anònims, aquests espais on tan senzill és mostrar la nostra pitjor cara, una cara tan real com la que us diu bon dia cada matí.